

Chulalongkorn Medical Journal

Volume 13
Issue 1 January 1968

Article 1

1-1-1968

บทบรรณาธิการ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เจสีย์ วัชรพุกก์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjjournal>

Part of the [Medicine and Health Sciences Commons](#)

Recommended Citation

วัชรพุกก์, เจสีย์ (1968) "บทบรรณาธิการ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย," *Chulalongkorn Medical Journal*: Vol. 13: Iss. 1, Article 1.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjjournal/vol13/iss1/1>

This Editorial is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn Medical Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

บทบรรณาธิการ

คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถ้าเรา ได้ ย้อน หลัง สืบ เรือง ราว ของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในเรื่องการมี คณะแพทยศาสตร์เกิดขึ้นในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่าเมื่อวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๐ ได้มีประกาศให้โรงเรียนราชแพทยเข้ามาอยู่ในสังกัดของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และต่อมาอีก ๑ ปี คือเมื่อวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๑ ได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนราชแพทยาลัย เป็น คณะแพทยศาสตร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะแพทยศาสตร์แห่งนี้คือคณะแพทยศาสตร์และศิริราชพยาบาลนั่นเอง และคณะแพทยศาสตร์ก็ได้เจริญขึ้นมาเป็นลำดับ จนกระทั่งวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๕ ได้มีประกาศให้ใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข ให้รวมคณะแพทยศาสตร์, คณะเภสัชศาสตร์, คณะทันตแพทยศาสตร์, และคณะสัตวแพทยศาสตร์ เข้าด้วยกัน สังกัดมหาวิทยาลัยที่ตั้งขึ้นใหม่ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า คณะแพทยศาสตร์กับจุฬาลงกรณ์มหา-

วิทยาลัยซึ่งได้เป็นอยู่ถึง ๒๕ ปี ก็ได้ขาดตอนกันลงใน พ.ศ. ๒๔๘๕ เป็นต้นไป แต่ถึงกระนั้นก็ยังมีกรรมการบัณฑิตที่สอบได้ปีที่ ๒ ของคณะวิทยาศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เข้าในคณะแพทยศาสตร์อยู่ตลอดเวลา ต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๐ ก็ได้เกิดมีคณะแพทยศาสตร์เกิดขึ้นอีกคณะหนึ่ง เรียก คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ซึ่งขึ้นอยู่ในสังกัดของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ คณะนี้ก็ ได้เจริญเติบโตเรื่อยมาจนกระทั่ง เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ ในราชกิจจานุเบกษาได้มีพระราชกฤษฎีกาเลิกตั้งคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ และได้ประกาศ พระราชกฤษฎีกาในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ ให้ตั้งคณะแพทยศาสตร์ และคณะสัตวแพทยศาสตร์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยขึ้น และพระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน

จุฬาลงกรณ์เวชสาร

พระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งคณะแพทยศาสตร์และคณะสัตวแพทยศาสตร์

ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๑๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้ง คณะแพทยศาสตร์และคณะสัตวแพทยศาสตร์เพิ่มขึ้นในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๘๗ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งคณะแพทยศาสตร์และคณะสัตวแพทยศาสตร์ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งคณะเพิ่มขึ้นในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

คณะแพทยศาสตร์

คณะสัตวแพทยศาสตร์

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เพื่อให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์แบบซึ่งขึ้นสมควรจัดตั้งคณะแพทยศาสตร์และคณะสัตวแพทยศาสตร์เพิ่มขึ้นในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(กัฏจากราชกิจจานุเบกษา หน้า ๘๕๐-๘๕๒ เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๐๒ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๑๐)

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
 กคือ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๐
 ซึ่งน่าจะถือว่าเป็นวันสำคัญวันหนึ่งในการจัดตั้งคณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นอกจากนี้ ยังมีพระราชบัญญัติ โอนกิจการ ทรัพย์สิน, หนี้สิน, ข้าราชการ, ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เฉพาะเกี่ยวกับราชการของ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ไปเป็นคณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ เรื่องนี้ก็พอดีกับเวลาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีอายุครบ ๕๐ ปีบริบูรณ์ จึงถือว่ามีมิตอันดีที่ได้เกิดมี คณะแพทยศาสตร์ ฐานใหม่ อีกครั้งหนึ่งในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การที่ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาล จุฬาลงกรณ์ของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ได้ย้ายเข้ามา อยู่กับ ตั้งกีดใน จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยนี้ ถ้าพูดไปตามลักษณะของภูมิประเทศแล้ว จะเห็นได้ว่าอาณาเขตอยู่ใกล้กันมากเกือบจะเป็นเนื้อที่ผืนแห่งเดียวกันก็ได้ เหมาะสำหรับ ในการที่จะติดต่อทั้งในด้าน อาจารย์, การปกครอง และกิจกรรม ของ นักศึกษา ของ นิสิต ที่ จะ อยู่

ร่วมกันในบริเวณใกล้ ๆ กัน นอกจากนี้ ก็เป็นอุดมการณ์ของมหาวิทยาลัยสากลทั่วโลก ซึ่งเขาถือว่ามหาวิทยาลัยที่มีลักษณะสมบูรณ์ แบบ แล้ว ก็ จำ เป็น จะต้อง มี คณะต่าง ๆ อยู่ในมหาวิทยาลัยนั้น เพื่อให้เป็นตลาดวิชาแก่นิสิต ซึ่งสามารถที่จะเล่าเรียนศึกษาได้มากอย่างในมหาวิทยาลัยในสมัยปัจจุบันถ้าสังเกตให้ดีจะ เห็นว่ามหาวิทยาลัยที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ ของประเทศเราก็ มีความ โนม้เฉียง ที่ จะ ได้ จัด ตั้ง คณะต่าง ๆ เกิดขึ้นเป็นคณะพิเศษ เพื่อให้มีคณะต่าง ๆ เกิดขึ้นมาก ๆ ทั้งนี้เพื่อให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งนั้นมีลักษณะอย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่งเข้ากับหลักสากลนิยมเป็นส่วนใหญ่ที่เรานิยมกันอยู่ เราพูดกันอยู่เสมอว่า เมื่อมีมหาวิทยาลัยมีคณะต่าง ๆ อยู่ในมหาวิทยาลัยเดียวกันแล้ว จะอำนวยความสะดวกให้แก่ นิสิต ที่ อยู่ในมหาวิทยาลัยเดียวกันนั้นให้มีประสิทธิภาพและมีการสมาคมกับ นิสิตต่าง ๆ เป็นไปอย่างกว้างขวาง มีคนเรียนอาชีพต่าง ๆ กัน ได้คบหา รู้จักกัน เมื่อออกไปรับราชการ, ทำมาหากิน ซึ่งอาจจะต้องพบกัน หรือพึ่งพาอาศัยกันก็จะทำให้การดำเนินการในอาชีพของตน และของส่วนรวมเป็นประโยชน์ได้ดี และรวดเร็วยิ่งขึ้น เพราะเหตุว่าจะ

จุฬาลงกรณ์เวชสาร

พระราชบัญญัติ

โอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง
และเงินงบประมาณของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์
เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการของคณะแพทยศาสตร์
โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ไปเป็นคณะแพทยศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๑๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรโอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้างและเงินงบประมาณของ
มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการของคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ไปเป็น
ของคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่าง
รัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ
ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการของคณะแพทยศาสตร์
โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ไปเป็นของคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของ
มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการของคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ไปเป็น
ของคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ โดยที่เป็นการสมควรโอนคณะแพทยศาสตร์
โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ไปสังกัดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพราะวิชาของคณะนี้
เป็นวิชาที่มีความสำคัญ เกษังก้อยู่ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมาก่อน ประกอบกับได้มีพระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งคณะแพทยศาสตร์ขึ้นในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแล้ว สมควรโอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ
ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการของคณะแพทยศาสตร์
โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ไปเป็นของคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องตราพระราช
บัญญัตินี้

(กัตจากราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษหน้า ๕ เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๑๒๖ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๑๐)

รับราชการก็ดี หรือจะไปประกอบอาชีพ
ใด ๆ ก็ดี การสังคมของมนุษย์ก็ย่อมต้อง
มีความสัมพันธ์กัน ทั้งในด้านส่วนตัวใน
ด้านจิตใจ และในด้านอาชีพ การอาศัย
ซึ่งกันและกัน นี่เป็นความสำคัญ อย่างยิ่ง-
ยวด สำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมของ
มนุษย์ และเราไม่ใช่ว่าจะเป็นแพทย์ มี
แต่วิชาชีพแพทย์อย่างเดียว จะไปรับราช
การก็ดีหรือจะทำการส่วนตัวก็ดี จะเอาแต่
วิชา แพทย์ อย่าง เดียว เพื่อไป ทำงาน ตาม
ความ มุ่ง หมาย ที่จะ ไปทำ แล้วจะ มีความ
สำเร็จได้ ตามความมุ่งหมายนั้น อาจจะมี
ติดขัดลำช้า หรือไม่สำเร็จตามความมุ่ง-
หมายที่เราได้ตั้งใจไว้ เราจำเป็นจะต้อง
พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน จากอาชีพอื่น ๆ
เช่น วิศวกร, สถาปนิก, นักปกครอง
และครูบาอาจารย์ เป็นต้น เพราะการแพทย์
ทุกยุคทุกสมัยมีบทบาทในหน้าที่ที่สำคัญใน
สังคมมนุษย์ และจะทำให้การแพทย์ดำเนิน
ไปด้วยดีในสังคมนั้น ๆ จำเป็นต้องขึ้นอยู่กับ
ความช่วยเหลือ และ ความร่วมมือของ
บุคคลทุกอาชีพ เช่นในสังคมใด ๆ ก็ตาม
ถ้ามีเศรษฐกิจดี, การศึกษาดี, การปกครอง
ที่มีระเบียบวินัยที่ดี มีการคมนาคมดี ก็
ย่อมจะทำให้การดำเนินในด้านการแพทย์
สะดวกและดีขึ้น ทั้งในด้านป้องกันโรค และ

ในด้านการรักษาพยาบาล ดังนั้นเราจะเห็น
ได้ว่าอาชีพต่าง ๆ ย่อมจะต้องมีความ
สัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันเสมอในชีวิตสังคม
ของมหาวิทยาลัยเท่านั้นที่มีคณะต่างๆ อยู่
กันมาก ยิ่งมากเท่าไรก็ยิ่งจะทำให้เป็นผลดี
ต่อนิสิตที่ออกไปแล้ว ซึ่งอย่างน้อย ๆ ก็
ได้ถือว่า ได้เห็นหน้ากันมาตั้งแต่ครั้งอยู่ใน
มหาวิทยาลัยเดียวกัน มีอะไรก็ช่วยเหลือ
ซึ่งกันและกัน

คณะแพทย ศาสตร์ จุฬาลง กรณมหา-
วิทยาลัยโดยการนำของท่านคณบดีศาสตราจารย์
นายแพทย์ทวี ตมราศวิน และกรรมการ
คณะแพทยศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยหัว
หน้าแผนกทั้งหลาย ในขณะนี้ได้พยายาม
ประชุมปรึกษาหารือกันกับ ทางฝ่าย จุฬา-
ลงกรณมหาวิทยาลัย ซึ่งมีท่านอธิการบดี
วพนว พลเอกประภาส จารุเสถียร และ
มีท่านรองอธิการบดี ๓ ท่านคือ ดร.แถบ
นี่ละนิธิ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ,
ศาสตราจารย์ศุภชัย วานิชวัฒนา รอง
อธิการบดีฝ่ายบริหาร และศาสตราจารย์
รอง ศยามานนท์ รองอธิการบดีฝ่ายการ
ปกครอง ตลอดจนทั้ง ดร.สุขุม ศรีธัญรัตน์
เลขาธิการจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย และ
ท่านคณบดีของคณะต่างๆของจุฬาลงกรณ
มหาวิทยาลัย ได้ร่วมปรึกษาหารือกันเพื่อ

จุฬาลงกรณ์เวชสาร

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๔

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ ธันวาคม ๒๕๑๐

พระราชกฤษฎีกา

เล็กล้มคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

ในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

พ.ศ. ๒๕๑๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นปีที่ ๒๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ได้มีพระราชบัญญัติโอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการของคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ไปเป็นของคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๑๐ จึงสมควรเล็กล้มคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์เสีย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๑๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเล็กล้มคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๑๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เล็กล้มคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และแผนกวิชาที่อยู่ในคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

มาตรา ๔ ให้นำกรัณฐมนตรีรักษาราชการตามพระราชกฤษฎีกา นี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีกฎหมายให้โอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เฉพาะที่เกี่ยวกับราชการของคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ไปเป็นของคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงสมควรเล็กล้มคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์เสีย

จะหาวิธีอย่างไรที่จะทำให้คณะแพทย-
ศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก้าวหน้า
ยิ่งขึ้นไป เช่น การขยายกิจการของ
โรงพยาบาล ในอนาคต จะมีชั้นที่บริเวณ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในเนื้อที่ประมาณ
๒๕ ไร่ ซึ่งจะเป็นที่สำหรับสอนและการ
ค้นคว้าวิจัย, ระหว่างนี้ยังจะต้องมีการ
ศึกษา ทหารายละเอียด เพื่อความ แน่นนอนกัน
ต่อไป เราหวังว่า คณะ แพทย ศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คงมีความ เจริญ
ทั้งในด้านการศึกษา และในด้านกิจกรรม
ต่าง ๆ ของนิสิต เป็นไปอย่างดียิ่ง ใน
โอกาสนี้คณะบรรณาธิการของจุฬาลงกรณ์
เวชสารจึงขอถือโอกาสจารึกเรื่องนี้ไว้เพื่อ
เป็นอนุสรณ์ และ ประวัติศาสตร์ สำหรับคน
รุ่นหลังว่า วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นวัน ประวัติศาสตร์ที่ได้มีการ ตั้ง คณะ
แพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใน
จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ชั้นอีกครั้งหนึ่ง
ซึ่งได้ขาดตอนไปเป็นเวลา ๒๕ ปีพอดี และ
ก็เป็นของแปลกแต่จริงที่เลข ๒๕ มาเกี่ยว
ข้องกับการตั้งคณะแพทยศาสตร์ ใน จุฬาล-
งกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อครั้งแรกอยู่ใน
สังกัดในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ ๒๕
ปีพอดี ก็ย้ายเข้าสังกัดมหาวิทยาลัยแพทย
ศาสตร์และต่อมาอีก ๒๕ ปี และในวันที่
๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ ก็ได้เกิดคณะ
แพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขึ้น
มาใหม่อีก

ศาสตราจารย์นายแพทย์เฉลียว วัชรพุก
บรรณาธิการ.